

Et åbent dobbeltliv

Er det muligt at finde lykken som sadomasochist, når ægtefællen ikke deler lysten? Hans beretter her om dilemmaet i at leve sammen med en kone, der ikke deler ens seksuelle interesser. Ligesom han fortæller om den generelle problematik, der ligger i at føre et dobbeltliv med vanillesex og "vanillevenner" på den ene side samt fetich- og s/m-verdenen på den anden side.

Af "Hans"

Jeg har siden barndommen vidst, at jeg var til fastspænding, dominans, tætsiddende tøj og gummi. I starten var det mest fantasier og leg med mig selv, men det er siden blevet til fem år med jævnlig deltagelse i fetichfester samt et nyligt medlemskab i SMil. Jeg er primært masochist og mødte min kone Charlotte til en fetichfest i København i 1996.

Charlotte har således fra starten af vidst, hvor jeg stod rent seksuelt, men idet hun ikke selv er specielt interesseret i s/m- og fetichverdenen, har vi fundet det nødvendigt at leve i et åbent ægteskab, hvor "alt er tilladt", så længe vi fortæller hinanden om det. Men lad os starte ved begyndelsen.

Barndommens kokon

Jeg husker, jeg som barn lå i sengen om aftenen og fantaserede om at være totalt fikseret, imens Agnetha og Annifrid fra ABBA havde mig i deres vold. De var nogle dejlige, voksne kvinder, og den søde pige på min vej var i den grad fan af dem.

Dengang tænkte jeg ikke, at der som sådan var noget direkte seksuelt forbundet med mine tanker, for jeg vidste endnu intet om samleje, kønsorganer, bryster, o.s.v.: I dag

kan jeg godt se, at det har været en form for udløsning af min langsomt spirende seksuelle drift. Jeg pakkede dynen tæt om kroppen og lå som en kokon helt hjælpeløs, imens ABBA-pigerne gjorde, hvad de skulle.

Engang var det ved at gå galt, da jeg, imens mine forældre var ude at købe ind, var gået ned i kælderen og havde lynet mig selv ind i en ski-drugt med hænderne ned langs siden, så jeg knap kunne komme ud igen ved egen hjælp. Lynlåsen havde sat sig fast, da jeg hørte nøglen i hoveddøren. Jeg nåede kun lige akkurat at lirke lynlåsen op og få skidragten af, inden min mor kom ned i kælderen og spurgte, hvad jeg lavede. Hvorvidt hun opdagede, hvad jeg jævnligt foretog mig af fikseringsforsøg, eller om jeg formåede at skjule det tilstrækkeligt, ved jeg ikke den dag i dag. Vi taler ikke om den slags.

Fantasierne tager til

Efterhånden, som jeg voksede op, tog mine fantasier om fastspænding til. Jeg begyndte at bruge remmen fra min badekåbe til at spænde fast rundt om pik og nosser, imens jeg onanerede til tanker om kvinder i stramt laktøj og høje hæle.

Min bedste ven og jeg havde i slutningen af folkeskolen taget mod til os og købt et Ugens Rapport. Her fandt jeg hurtigt ud af, at det, der pirrede mig mest, var når kvinderne var klædt i dominerende læder, lak, høje sorte blanke stilletter o.lign.

Jeg brugte bæltet til at spænde lår og ankler sammen, og sommetider lynede jeg mig selv ind i en sovepose og snørede den helt tæt, så der kun var et lille hul, hvor næsen kunne stikke ud.

Nogle af de første "rigtige" pornoblade, jeg købte i gymnasiet, var med kvinder i gummiheldragter samt s/m-relaterede magasiner, hvor kvinder blev spændt fast, pisket og udnyttet af andre kvinder. Jeg forestillede mig, at jeg var spændt fast som de kvinder. Pornobladene gemte jeg bagest på øverste hylde i mit klædeskab, for jeg boede stadig hjemme hos mine forældre.

Det første udstyr

Da jeg fik min egen lejlighed, var mulighederne helt åbne for at starte en mere velassorteret garderobe med fetichtøj, bondage- og s/m-udstyr. Jeg følte en voldsom spænding og havde sommerfugle i maven, da jeg tog ind til Blue Movie i

København fast besluttet på at købe mit første gummitøj.

Det blev til et par latexbermuda-shorts, en latexmaske og 2x10 m reb, så jeg kunne drive det lidt videre med mine bindelege end med badekåberemmens stærkt begrænsede formåen. Det må have lyst ud af mig, at det var mit første gummi-køb, for ekspedienten gav sig god tid til at fortælle om, hvordan man nemmest får latextøjet på, og hvordan man passer og plejer det bedst muligt.

Jeg var helt euforisk over mine nyerhvervelser og måtte straks hjem og prøve dem. Jeg iførte mig gummi-maske og -bukser og lavede en bondage på mig selv, så godt det nu kunne lade sig gøre, når man var alene om det – herligt ophidsende!

En stor aften

Jeg nød i stigende grad at gå med mit gummitøj, og jeg fik et kick ud af at have det på indenunder mit almindelige tøj, når der var studiefester og lignende. Jeg følte dog, at jeg manglede nogle ligesindede at dyrke mine interesser med. Et par kontaktannoncer i Express og den lokale avis gav ikke pote, så jeg tænkte, at det nu var tid til at lufte min fetich.

Jeg havde netop været i Amsterdam og indsnuset atmosfæren i the red light district. Der havde jeg suppleret garderoben med hånd-/ankeljern, remtrusser med indvendig dildo og en lækker latexmaske fra Demask. Med mit nyligt erhvervede sorte latexcatsuit, følte jeg mig nu både mentalt og fysisk gearet til at kunne tage til min første fetichfest i København.

Jeg var nervøs og spændt. Jeg havde ikke klædt om hjemmefra og måtte finde et sted bag et forhæng, hvor jeg med famlende koldsved, kunne

iføre mig mit catsuit. På vej ud til toiletet, for at tage masken på, hører jeg pludselig en stemme bagfra sige: "Hej Hans".

Tusinde tanker løb igennem mit hoved: Hvem kunne det være? Var det én, der arbejder i natklubben, eller en gæst som jeg? Og ville vedkommende i så fald være klædt som jeg? Jeg vendte mig om, og der stod Knud, en bekendt igennem flere år, i fuldt s/m-gear. Vi så tavse op og ned ad hinanden, sagde nærmest simultant: "Gud, er du også her", og grinede. Tænk, hvor lidt man egentlig kender folk, selvom man har dyrket sport sammen i 4-5 år. Det blev starten på en god fest; jeg havde allerede en allieret og kunne slappe af.

Men ikke mindst blev det også festen, hvor en interessant og lidt mystisk kvinde ankom ved etidens om natten; alene. Hun var iført korset med metalspænder, flot make up og hofteholdere. Knud og jeg stod og småsludrede over en øl i baren, og jeg havde lagt masken, efter at en Ekstra Bladsjournalist, som skulle lave en artikel om fetichscenen i København, havde taget fotos. Vi faldt i snak med den nyankomne kvinde, og hun syntes, at det var interessant og fedt, at to "almindelige mænd" som os havde en "anden side" af vores liv, som kunne udleves i fetichmiljøet. Selv var hun småinteressert i fetich- og s/m-verdenen, og var kommet til festen, for at se, hvad det gik ud på.

Nu har jeg aldrig været den store score-Kaj i byen, men denne kvinde var simpelthen så interessant og dejlig at se på, at jeg måtte danse med hende, måtte tale mere med hende og ... jeg startede med at byde hende op til dans. Klokkeren om morgenen, sensommeren 1996, sad Charlotte og jeg og så hinanden dybt i øjnene på Café Masken i København. Vi endte i min lejlighed.

Godt et år efter blev vi gift, og det er vi stadig. Behøver jeg at sige, at det var en stor aften for mig?

Komplikationer i forholdet

Nu, hvor jeg var begyndt at komme regelmæssigt til fetichfesterne i København, og oven i købet havde min ven Knud at tale åbent med, var s/m- og fetichmiljøet blevet mere afmystificeret for mig. Jeg følte, at jeg fik dækket mit "sociale" fetichbehov i byen.

Der var en kerne af gengangere fra fest til fest, som jeg fik mig en god snak med. Det var, og er stadig i dag, enormt hyggeligt. I de første år gik Charlotte ofte med til festerne, men efterhånden stiltede det af, og jeg begyndte at gå alene.

Charlotte vidste fra starten af, hvordan min seksualitet var, så jeg behøvede ikke at skjule noget for hende, når jeg havde lyst til at gå i mit latextøj, eller ville spændes fast. Der var dog det problem, at Charlotte også fortrinsvis er masochist. Hun har tidligere haft et s/m-forhold, hvor hun var m. At skulle tage rollen som den dominerende faldt os begge kejtet og lettere komisk, så rollespillet blev ofte brudt af grin og endte med halv-hjertede forsøg.

I starten dyrkede vi det, som jeg vil betragte som blid s/m og bondage, hvor vi fra gang til gang skiftedes til at binde og piske hinanden, m.v. I det lange løb bliver det dog kompliceret, når to masochister begge ligger med hænderne ned langs siden og venter på, at den anden tager affære.

Det blev ofte mig, der skulle tage initiativet, og jeg følte, at det for ofte blot var vanillesex krydret med lidt bondage og s/m for at gøre mig tilfreds. Charlotte begyndte at føle det som et pres, når jeg enten direkte eller indirekte lagde op til s/m.

Desuden kunne hun blive helt forskrækket over min afklarethed overfor min egen seksualitet, idet hun selv holdt sin seksualitet lidt på afstand og ikke "turde" gå udforskende ind i den. Hun blokerede simpelthen overfor dét, at hun var i et fast parforhold, og dermed "forventedes" at skulle have et aktivt sexliv med "sin bedste ven", som hun kalder mig.

Det blev i lange perioder til meget lidt sex i det hele taget, og jeg kunne gå og blive helt desperat. Følte hun sig ikke tiltrukket af mig mere og kunne jeg overhovedet holde ud at leve i et ægteskab med så lidt sex? S/m- og fetichdelen måtte jeg dæmpe helt ned på vågeblus for ikke at presse Charlotte. Hun mærkede dog presset indirekte alligevel, og det kom til nogle

gevaldige diskussioner om vores parforhold og mit fokus på sex, fetich og s/m. I takt med at hun blev mere kølig, rykkede mine grænser mod det mere vilde og "ægte" s/m, og jeg drømte rent ud om at blive domineret, spændt fast, blive taget i røven, få en ordentlig gang pisk og blive tisset i munden.

Et åbent ægteskab

Sådan gik der to-tre år. Som sådan fungerede vores ægteskab perfekt på alle andre områder end det seksuelle. Charlotte og jeg har altid været gode til at tale om tingene, og vi går aldrig fra et skænderi, uden at vi får grebet om problemet og snakket det ordentligt igennem. Det er en af de ting, som jeg elsker ved Charlotte; vi kan diskutere alting,

og er begge to meget snakkesalige. Vi diskuterede til tider, om det ville være en god idé at lade os skille, men så var det, at Charlotte introducerede idéen om "åbent ægteskab".

Seksuel omgang med andre ville være tilladt. Aftalen gjaldt naturligvis begge veje, så længe vi fortalte hinanden, hvad vi havde foretaget os. Det gav mig en mulighed for at kunne tage i byen og gøre, hvad jeg ville, så jeg kunne få tilfredsstillet mine seksuelle fantasier.

Jeg følte det som en stor lettelse ikke at skulle være fanget i et ægteskab, som ikke tilfredsstillede mine seksuelle behov. På den anden side følte jeg det også som en meget drastisk beslutning, idet vi på denne måde satte hinanden fri. Fri til at

have andre sexpartnere, fri til at udfolde vores sexliv uden den andens medvirken. Kunne jeg leve med det? Hvordan ville jeg mon tage det, når hun en dag kom hjem og fortalte, at nu havde hun været sammen med en anden mand? For selvom jeg ikke ønskede at blive jaloux i en sådan situation, ville jeg så kunne styre det?

Jeg vidste simpelthen ikke, hvordan jeg ville reagere. På den anden side stod vores ægteskab jo allerede på spil, og der var som sådan intet at miste, kun noget at vinde: Jeg havde stadig min dejlige Charlotte som kone og samtidig muligheden for at føre et "ungkarleliv" i fetich- og s/m-verdenen udenfor ægteskabet. Vi talte meget om det og blev enige om, at sådan skulle det være.

Livet lige nu

I dag er det godt et år siden, at min kone og jeg aftalte at leve i et åbent ægteskab. Vi har haft endnu én stor krise, efter at jeg havde en flirt en aften med en af vores fjerne bekendte. Dette gjorde pludselig aftalen meget virkelig, og vi besluttede os rent faktisk for at blive skilt på gemytlig vis indenfor det følgende halve års tid, hvis ikke vores sexliv blev bedre. En mulighed var at blive skilt og stadig leve sammen som gode venner.

Vi indstillede os begge på tanken, men det gjorde ondt i vores maver at tænke på, at nu var ægteskabet som sådan snart slut. Vi begyndte at se os om efter hver vores bolig. Vi forestillede os et liv uden hinandens nærhed og havde god tid til at tænke os om hver især, mens jeg var på forretningsrejse i halvanden uges tid.

Da jeg kom hjem igen var der ingen tvivl. Den aften både græd og grinende vi af situationens på en gang lidt håbløse og samtidig komiske

sammensætning: To som elsker hinanden og ikke kan undvære hinanden, taler seriøst om at blive skilt for at kunne løse deres dilemma-ramte sexliv. Vi har det simpelthen for godt med hinanden, og elsker hinanden for højt, til at vi kan skilles. Vi har valgt at bevare ægteskabet.

Vores åbne ægteskab er blevet mere defineret nu, og det er en uskrevet regel, at vi ikke benytter aftalen i vores fælles nære eller fjerne vennekredse. Ligeledes ligger det i aftalen, at det primært er for at stille mine s/m-behov, at jeg har carte blanche.

Charlotte mener selv, at hun ikke vil kunne have sex med en anden partner, før jeg har haft det. Hun føler, at når vi har sex hjemme så sjældent, så kan hun ikke retfærdiggøre det overfor sig selv, hvis hun havde en anden sexpartner; det mener jeg nu godt, at hun kunne.

Det har givet mig mulighed for at besøge professionelle dominaer, hvor jeg kan søge mine grænser og overskride dem en smule ad gangen.

Jeg har, efter flere års overvejelser, meldt mig ind i SMil København. Der har jeg nu været medlem i godt et halvt år, og jeg nyder at komme i foreningen, hvor jeg føler mig godt tilpas og kan slappe 100% af. Senest har jeg været på SISC's sommerlejr, og det er bestemt ikke sidste gang!

Venner og familie

Da Charlotte og jeg lige var begyndt at komme sammen, spurgte venner og familie ofte: "Hvordan mødte i egentlig hinanden?"

Vores svar var oftest, at vi traf hinanden i byen uden nærmere specificering af omstændighederne. Jeg mener ikke, at man skal belemre

folk med detaljer om sit seksualliv, med mindre de selv lægger op til det.

Problemet er, at vanillesexfolk, hvad det så end er helt præcist, ofte betragter fetichisme og s/m som noget stærkt seksuelt relateret. Når jeg til daglig hører kolleger og andre udtale sig, hvis talen falder på fetichisme, så synes de ofte, at det virker lidt latterligt og kinky med folk i gummidrager, lak og læder, o.s.v. Måske fordi de i virkelighed ikke ved, hvordan de skal forholde sig til det, eller selv ønsker at bevare en diskret distance til egne interesser på området.

S/m betragtes ligeledes af mange som en uforståelig og unaturlig seksualitet, og det er, med de gængse briller, særlig latterligt at være mand og ville ydmyges, lade sig underkaste og blive afstraffet. Umiddelbart har jeg det da også sådan, at mine venner og familie godt må fri mig for detaljer om, "hvem der lå nederst i weekenden". Det jeg oplever er, at folk betragter det som en tilsvarende blufærdighedskrænkende åbenmundethed, når man siger, at man er s/m'er og gummifetichist.

I mit tilfælde forholder det sig p.t. således, at min kones vennekreds stort set alle ved besked om vores åbne ægteskab og min s/m. Et par af mine næreste venner kender til mit "andet" liv, og familien ved som sådan ikke noget direkte, andet end hvad de selv måtte grunde på baggrund af mine piercinger samt "besøg hos venner i Jylland", som dækker over ophold på R.I.S.C summer camp og SISC-sommerlejr.

Jeg vil til en vis grad sammenligne det, åbent at erklære sig som s/m'er og fetichist, med at være homoseksuel og springe ud af skabet. Jeg har diskuteret dette med flere af Charlottes homoseksuelle venner, og de har en højere grad af forståelse for mit "andet" liv.

I starten var jeg bange for at møde nogen, jeg kendte, når jeg gik til fester, men jeg er nu mere afklaret med dette. Hvis man møder nogen, man kender, til f.eks. ManiFest, så har de jo også selv vist en interesse i denne verden.

Tanken om at møde min familie på en restaurant i København, i fuldt udstyr inden ManiFest, finder jeg lidt sværere at bearbejde. Omvendt er jeg parat til at tackle denne situ-

ation, for det er nu engang en kalkuleret risiko, som jeg tager ved at vise mig i det offentlige i mit fetishøj.

Hvem ved, måske bliver jeg på denne måde en dag "flået" ud af skabet overfor familien og mine gamle venner, og så er problemet jo løst. Det bliver måske lidt kejtet og pinligt, men forhåbentlig bliver det samtidig forløsende.

Til døden os skiller?

Jeg kan kun sige, at jeg føler mig heldig over at have en kone, som er fuldt forstående overfor mine seksuelle drifter og fantasier. Vi synes begge to, at vi nu har fået ægteskabet til at fungere, og det eneste, som jeg har af udestående, er, hvis det en dag falder naturligt, at indvie min familie og gamle venner i, hvordan det forholder sig med Charlotte og mig.

Jeg ville ønske, at folk kunne tage det, at man er s/m'er, ligeså naturligt, som at man er heteroseksuel. Folk er nok ikke helt så snerpede som tidligere i denne sammenhæng, men der er et stykke vej endnu. Men egentlig er det jo også lidt spændende, at have denne lidt tabubelagte hemmelighed for sig selv.

Det har været en lang og til tider sej vej at nå til, hvor vi er i dag, med Charlottes og mit åbne ægteskab. Det har både været spændende, udfordrende og et led i en større selverkendelsesproces for os begge. Hvordan, vi hver især reagerer, den dag den anden har haft en anden sexpartner, ved vi ikke præcis, men vi er parate til at tackle denne situation. Nu er vi nået så langt, og vi er sikre på, at vi nok skal få ægteskabet til at fungere i mange år frem. Om det så bliver til døden os skiller, ja det kan kun tiden vise.

Jeg håber, at andre vil kunne få glæde af at læse om min indgang til s/m-verdenen og om mit og Charlottes åbne ægteskab. Jeg takker Charlotte for hendes store villighed i tilblivelsen af denne artikel!

